

Μνήμη του Προφήτη Αβδιού

/ [Βίοι Αγίων](#)

Η Εκκλησία μας τιμά σήμερα (19 Νοεμβρίου) τη μνήμη του Προφήτη Αβδιού και των Μαρτύρων Βαρλαάμ, Ηλιοδώρου, Αγαπίου, Ανθίμου και της Αγίας Ευφημίας και των τέκνων αυτής.

Ο Προφήτης Αβδιού, που το όνομά του σημαίνει «δούλος Κυρίου», συγκαταλέγεται ανάμεσα στους λεγόμενους μικρούς προφήτες της Παλαιάς Διαθήκης και έζησε στη Συχέμ της Παλαιστίνης, τα μέσα του 6ου αιώνα π.Χ.

Στο μικρής έκτασης βιβλίο του, ένα από τα 49 κανονικά βιβλία της Π. Διαθήκης, επισημαίνει την αποστασία του ισραηλιτικού λαού και αποδοκιμάζει την κυρίαρχη άποψη της εποχής ότι, με διάφορα οχυρωματικά έργα και άλλες ανθρώπινες επινοήσεις και χωρίς να απαιτείται προσφυγή στη βοήθεια του Θεού, η χώρα του Ισραήλ θα κατόρθωνε να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά τις επιβουλές των γειτονικών της λαών.

Αντί αυτής της αλαζονικής αντιμετώπισης των πραγμάτων, ο προφήτης εκθειάζει τη σημασία της ταπείνωσης, που είναι η κορωνίδα των αρετών και της εμπιστοσύνης στο θέλημα του Θεού, που γνωρίζει τι είναι ωφέλιμο σ' εμάς και μπορεί ως παντοδύναμος και πολυέλεος να μάς το προσφέρει χάριν της σωτηρίας μας.

Η επικαιρότητα αυτών των λόγων είναι, χωρίς αμφιβολία, αυτονόητη. Η μελέτη

από μέρους του Χριστιανού των κειμένων της Παλαιάς Διαθήκης, ως αναπόσπαστο κομμάτι της Αγίας Γραφής, δηλ. το σύνολο των 49 βιβλίων της Παλαιάς Διαθήκης και των 27 της Καινής Διαθήκης, μόνο ωφέλεια θα μπορούσε να προσφέρει, ιδιαίτερα σε εποχές κοινωνικών μεταβολών και οικονομικής ύφεσης, αλλά και σύγχυσης των πανανθρώπινων αξιών. Αρκεί η μελέτη και η ερμηνεία να γίνεται σύμφωνα με την Πατερική Θεολογία και Παράδοση της Εκκλησίας.

Αυτή την πνευματική ωφέλεια και ταπείνωση βίωναν και οι μάρτυρες που τιμούμε σήμερα, οι οποίοι αντιστάθηκαν μέχρι τέλους για την αγάπη του Χριστού, πέρα από κάθε εφήμερη δοκιμασία.

Ο άνθρωπος χρειάζεται στη ζωή του πίστη, ταπείνωση και μετάνοια, τα υπόλοιπα τα συμπληρώνει η Χάρis του Παντοκράτορα Θεού

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου